

Muotinelės švintas buva

Dar atsimenu nu vāka
kap kovoji už valāka
žemes dūna užauginti,
sava vākus pamaitinti.

Šmuota būta tu vākieliu:
Kits ir kits kas met unt keliu...
Nagalėji to gadinė
Prapuldītė anė vīna,

Nieks nalepina nu maža
kožnas sava „brika veži“:
kas žunsīčiu pulka gani,
kas tarnava už pīmeni.

Metu septīniu nabuva
Tin tarnava kur pakliuva.
Širdes motinas turėji
nasakīkem: „Naskaudėji“.

Palīdiejus i tarnīstė
Dūnas žiauberi ivīsti,
rožunčeli dar idėji,
pro vartelius palīdėji.

Vo pasilgdava ba gala,
kad nasėd visi pri stala.
Su runka aštria, grublieta
vis paglostīti norėta.

Motineles švintas buva,
nasimėtė kur pakliuva:
verpi, audi, pačias siuva,
dirba, bėga kol nugriuva.